

Seg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger om den specielle Anvendelse, som skal gøres af Grundene. Seg kommer der først til Frederiks Hospital, og jeg skal da ikke nægte, at jeg har forundret mig noget baade ved at læse Kommissionsbetænkningen og ogsaa ved at høre det ærede Medlem, som førte Ordet for denne Betænkning. Kommissionen er kommen til det Resultat, at der slet ikke kan være Tale om at blive paa det nuværende Sted med Frederiks Hospital, men mig forekommer det imidlertid, at naar man læser denne Betænkning lidt omhyggeligt igennem, indeholder den ikke saa Argumenter til Fordel for Hospitalets Forbliven paa det nuværende Sted. Der er to Planer fremme, men som det gælder Betænkningen i det hele taget, gælder det ogsaa om disse Planer, at vi ikke saa noget videre at vide. Der er en udvidet Plan (Prof. Stadfeldts), som vil koste 2,285,000 Kr. og en modificeret Plan (Professorerne Jønger og Petersen's) der vil koste 1,761,000 Kr., altsaa blive omtrent $\frac{1}{2}$ Million Kr. billigere, men derved bliver man ogsaa staaende. Kommissionens Medlemmer finde, at det er tilstrækkeligt; de have haft liggende Planer og Overslag til Bygning af Hospitalet, men vi her saa ikke andet at vide, end at det ene koster 2,200,000 Kr. og det andet koster 1,700,000 Kr., og dermed maa vi lade os nøje. Det forekommer mig dog, at det er lidt for store Betænkninger at trække paa den Tillid, som vi naturligtvis paa Forhaand have til saa store Autoriteter paa Finansvæsenets og paa Lægevidenskabens Omraade osv. osv. Der bør dog være Maade med Tingene, og vi bør dog vide en lille Smule om det. Underudvalgets Majoritet i Kommissionen har fuldstændig kasseret en af disse Planer, men jeg vil sige: Naar man ser de Indvendinger efter, som ere fremsatte imod denne Plan, saa forekommer det mig, at adskillige af dem ikke veje synderligt. En af de første Indvendinger, som føres i Marken imod at blive paa den nuværende Plads og benytte den billigste Plan, som er fremsat af Professorerne Petersen og Jønger, er, at den gaar ud paa, at hver Stue var beregnet paa 10 Senge, og af den Grund maatte der være 2 Sygeplejerstæder paa hver Stue, da 1 Sygeplejerstæde ikke kan passe mere end 8 Senge, og det vil blive meget kostbart. Men naagtet jeg ikke er Arkitekt og altsaa heller ikke Hospitalets-Arkitekt, skulde jeg dog tro, at der ikke kan være saa stor Vanskelighed ved at saa Stuer, der passe til Betænkningen, og at man i Stedet for lavede Stuer, der vare indrettede paa 8 eller 16 Senge. Seg kan ikke tro — naar man har saadanne Arealer, som der findes ved det

nuværende Frederiks Hospital — at det skulde være nødvendigt for Arkitekten at indrette Sygestuerne netop til 10 Senge i Stedet for til 8 eller 16, naar det andet Antal passer bedre. Det forekommer mig at være en — om jeg saa maa sige — Søj Indvending. Der siges endvidere, at Kubikindholdet pr. Seng kun var beregnet til ca. 900 Kubikfod, medens de fleste Stuer i den nuværende Hospitalsbygning have 1,000 Kubikfod. Sa det fører da kun til, at man enten maatte reducere Sengenens Antal noget for at saa større Kubikindhold pr. Seng eller søge en Udvidelse, og jeg er bleven gjort opmærksom paa, at der ligger en Grund, som man kan saa, naar man vil betale den. Det forekommer mig altsaa, at disse Grunde ere libet vægtige. — En anden Indvending er den, at man skal have en ny Operationsstue, men en saadan maatte anbringes i en Tilbygning ind i „Grønnegaarden“, altsaa et Areal, som ligger inden for Bygningerne, en Slags Gaard, som er beplantet; men der siges ikke her, at det er noget saa ødelæggende for Hospitalet, om man virkelig fik en Tilbygning til Anlæget af en Operationsstue. Imidlertid skal jeg ikke gaa videre ind paa disse Indvendinger, bl. a. af den Grund, at der ikke er tilstrækkeligt Materiale til at gøre det. Seg vilde kun gøre opmærksom paa, at de Indvendinger, som synes at være afgørende for Underudvalgets Flertal, ikke fremtræde med nogen synderlig Vægt i denne Betænkning. Seg lader altsaa denne Plan ligge — det er den billigste af de Planer, der gaa ud paa at lade Hospitalet ligge paa den gamle Plads, og gaar til den næste, som Udvalget ogsaa kassierer. Det er imidlertid kun daarligt Indvendinger, og det er jo saa og saa Indvendinger, man overhovedet faar mod denne Plan; det kan man forstaa, naar det lægekyndige Medlem i Kommissionen, Professor Stadfeldt, har erklæret, at den Plan til 2,200,000 Kr. om end langt fra ideal, nok kunde kaldes brugbar; altsaa, naar det Medlem af Kommissionen, der særligt er sat til at varetage Lægevidenskabens Fordringer, erklærer denne Plan for brugbar, saa tror jeg nok, at vi Lægefolk ogsaa kunne finde os tilfredse med den. Vi ere jo vant til, naar Specialister og Teknikere tale, at de stille ganske betydelige Fordringer, og jeg tror, at man paa adskillige Omraader er kommen noget for vidt i Retning af at efterkomme Specialisternes Krav, og naar en saadan Specialist som Professor Stadfeldt erklærer, at en Plan er brugbar, saa tror jeg, vi kunne have vor Samvittighed fri. For at nævne et Eksempel paa, hvor vanskeligt man har haft ved at